

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 275:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte. (Udgifter til fællesantennener m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 28/4 92).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 17 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 276:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om boligtillæg).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 28/4 92).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det også fremgår af lovforslag nr. L 275, så er det en del af finanslovaftalen for 1992, hvori Socialdemokratiet også var med. Det er jo typisk for sådanne aftaler, at de tilsammen udgør en helhed, som der er enighed om, men hvor der kan være enkelte elementer, som ikke ligefrem pynter på aftalen.

En ting glæder jeg mig dog over, og det er, at det er lykkedes for Socialdemokratiet at sikre, at allerede etablerede fællesantenneanlæg bliver fritaget for betaling af anlægsudgifter i de første 5 år.

Vi står ved finanslovaftalen og dermed også bag dette lovforslag.

Jørn Pedersen (S):

Lovforslag nr. L 276 er som omtalt tidligere en del af finanslovaftalen. Jeg vil gerne sige, at det ikke var os, der fik ideen under finanslovforhandlingerne, men vi vedstår selvfølgelig aftalen, og det betyder, at vi vil støtte lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Lovforslag nr. L 275 er et led i finanslovforslaget, og vi finder, det er udtryk for et rigtigt princip. Efter vores opfattelse er det helt uholdbart, at udgifterne til individuel boligstøtte stiger med omkring 3/4 mia. kr. om året. Derfor er det nødvendigt at få sat nogle bremseklodser i.

For så vidt angår fællesantenneanlæg finder vi, at det er helt rimeligt, at man selv betaler, hvis man ønsker disse store anlæg. Det må resten af befolkningen gøre. Det er ikke rimeligt at rubricere det under social ulykke ikke at have et arsenal af udenlandske kanaler at vælge imellem. Personlig lever jeg fint uden adgang til et stort net med alle mulige programmer. Der er ikke noget at sige til, at fællesantenneanlæggene har fået så stor udbredelse i lejlighederne, fordi mange lejere, som reglerne er i dag, ikke betaler ret meget for at have disse muligheder, og hvem ville ikke gerne have de mange programvalgmuligheder på sådanne vilkår?

Det er et lille, begrænset element, som nu tages ud af huslejebegrebet og dermed ud af støtteberegningen. Da ikke alle med ét slag kan lave deres allerede foretagne dispositioner om, er der en 5-årig overgangsordning for eksisterende anlæg med programforsyning udefra. Hermed sikres den nødvendige tid til at ændre aftaleforholdene og leverancerne, hvis man måtte ønske det.

Det Konservative Folkeparti kan give lovforslaget vores støtte. Det er udtryk for sund fornuft, for de offentlige tilskudsmuligheder er nu engang ikke ubegrænsede. Når man får lu-

[Pernille Sams]

get ud i luksusordningerne, bliver der bedre råd til at give en ordentlig støtte til dem, som virkelig har behov for det.

Også socialministerens følgelovforslag nr. L 276 kan vi støtte. Det er en konsekvens af L 275, og derfor vil jeg ikke kommentere det selvstændigt i detaljer.

Bodil Thrane (V):

Det er med stor tilfredshed, jeg på Venstres vegne anbefaler lovforslag nr. L 275, der handler om, at man ikke længere kan få boligstøtte til sin tv-fællesantenne og programforsyning.

Som det allerede er sagt, er det en del af finanslovaftalen på boligområdet. Her blev det jo besluttet, at de stadig stigende, omsiggribende udgifter til folks fjernsynsforbrug skulle ud af boligstøtteberegningen. Det er ikke alene rimeligt, det er i høj grad retfærdigt, da det ikke kan være en offentlig opgave at betale til en del af befolkningens idérigdom i forbrug af diverse tilbud på tv-siden.

Selv om aftalen indebar, at man gerne havde set tingene forhandlet på plads, så det kunne virke fra 1. juli d.å., blev det ikke tilfældet. Igennem de seneste måneder har vi forhandlet, og jeg må nok sige, at det har været noget af en overraskelse at konstatere, at en så tilsyneladende lille sag har afdækket så mange forskellige forhold om praksis i enkelte ejendomme for lejere såvel som udlejere for deres antenneanlæg og programforsyning. Det har betydet, at der ikke blev sat punktum pr. 1. juli, som det lå i henstillingerne, men vi er nu nået til enighed om, at der skal være en 5-årig overgangsperiode for de eksisterende anlæg med programforsyning, så brugerne i overgangsperioden kun betaler 50 pct. af udgiften. Den 1. januar 1998 skulle så de sidste være ude, og det hilser vi med tilfredshed.

Vi er klar over, at det betyder øget administration, når man skal synliggøre, hvad ting koster, og derfor må der laves et separat antennebudget, sådan som forslaget også indebærer. Det er en nødvendig følge af, at lejerne skal kunne se, hvad de betaler til. Denne administration skal også betales, og derfor bliver det sådan, at disse administrationsudgifter kan tillægges den betaling, som brugerne må erlægge.

Det gode ved forslaget er altså, at forbrug og betaling i fremtiden skal stå i forhold til hinan-

den. Det er rimeligt, at folk skal betale for de ønsker, de har på tv-området. Det er også sundt, at man kan se, hvad ting koster, det har altid haft en positiv virkning på folks adfærd. Endelig er det ikke uvæsentligt, at staten i fremtiden sparer et anseligt beløb, og det er vi i hvert fald glade for i Venstre, selv om jeg må understrege, at det er princippet, vi er mest glade for.

Som sagt anbefaler vi lovforslag nr. L 275, og jeg skal samtidig anbefale socialministerens lovforslag nr. L 276 om ændring af bistandsloven, som betyder, at bistandsklienter ikke fremover kan få bistand til fællesantenneanlæg og programanlæg, medmindre det, som der står i lovforslaget, er en ufravigelig forpligtelse at afholde sådanne udgifter.

Som sagt anbefaler vi begge lovforslag.

Pelle Voigt (SF):

Vi synes ikke, at forligspartierne har haft nogen heldig hånd med lovforslag nr. L 275. Det er jo en udkrystallisering af det især for Socialdemokratiet dybt pinlige finanslovforlig, som engang er indgået. På os virker det ganske urimeligt, at man for at spare penge på boligbudgettet netop kaster sig over de svageste på boligmarkedet. Det er meget få, der har så lave indtægter, at de kan komme i betragtning i forbindelse med tildeling af individuel boligstøtte i form af boligsikring eller på anden måde.

Der er mange lejere i dette land, som ikke har nogen reel indflydelse på, hvorvidt der i den ejendom, hvor de bor, eksisterer et fællesantenneanlæg eller ej, lige så lidt som de har indflydelse på, om der er tagreuder på huset eller skorsten eller andre installationer. Man vælter altså her en udgift over på nogle mennesker, uden at de har nogen reel mulighed for at unddrage sig den. At det oven i købet sker sådan, at man må lave et ganske stort og bureaukratisk lovkompleks for at forklare, hvordan det skal foregå, er en historie helt for sig selv.

Jeg glæder mig over småting, f.eks. at man ikke skal kunne tvinge folk til at betale for fjernsynskanaler, de ikke kan se; jeg synes, det er glimrende, at man får fastslået det princip i reglerne, men det er et meget, meget lille plaster på såret, og det er efter vores opfattelse grundlæggende en ganske dårlig idé, at man lader de økonomisk svageste i samfundet betale for den ret lille besparelse, som dette giver.

Kirsten Jacobsen (FP):

Lad mig starte med at sige, at selve det at ville lave et nyt huslejebegreb synes Fremskridtspartiet er en god idé. Det har vi givet udtryk for ved mange tidligere lejligheder. Vi har sågar, da vi var med til at lave finanslov, forsøgt at gøre det også i praksis, men det viste sig at være ret så svært både teknisk og politisk.

Det, vi dengang sagde ja til, og som vi stadig væk synes er rigtigt, er, at huslejen skal begrænses til at være leje for husrum. Det er det, der skal kunne give anledning til boligstøtte, ikke alle mulige individuelle forbrug, der måtte være, uanset om det er varmemeforbrug, vandledningsafgift eller tv-antenneanlæg.

Derfor er det, som den konservative ordfører sagde, kun et lille bitte hjørne, som finanslovparterne her har lavet et lovforslag om, og som de har haft 6 måneder til at se om de kunne blive enige om. Man kan jo vælge salamimetoden den ene og den anden vej, men jeg føler, at dette forslag er udtryk for en metodefejl. Det er udtryk for en metodefejl, fordi man bruger salamimetoden og siger: I dag har vi et forslag om fællesantenner, måske får vi til næste finanslov et om varme, og en anden gang får vi måske et om noget andet. Det vil sige, at vi hele tiden har diffuse huslejebegreber, vi vil hele tiden have et flydende huslejebegreb.

Det, man skulle have gjort, var at lave et rigtigt huslejebegreb, og så skulle man have ladet virkningen af det huslejebegreb udmønte sig i det, der var politisk muligt at gennemføre. Man skulle f.eks. have sagt: Vi kan kun blive enige om 140 mio. kr. i besparelser, akkurat som dette forslag, så lader vi virkningen være den og regner den anden vej og lader overgangsordningen være sådan, at vi til sidst ved hjælp af ét forslag og ét fast huslejebegreb kommer frem til, at man betaler for det individuelle forbrug, der er i forbindelse med den bolig, man bor i. Det havde været den rigtige måde at gøre det på, men det kan godt være, at dette her er det muliges kunst, og det må forligspartierne jo i og for sig selv om.

Når vi ikke kan støtte forslaget, er det sådan set ikke, fordi vi mener, at når man vælger en dårligere metode end den rigtige, så kan vi slet ikke snakke om det. Nej, det skyldes, at finanslovparterne allerede har vedtaget et forslag om ændrede arealnormer, som kan give en re-

duktion i boligstøtten på op til 2.000 kr. pr. år. Vi synes, den straf er hård nok på ét år. Da vi var med i finanslovforslaget, hidsede man sig fra Socialdemokratiets side meget op over 40 kr. om måneden, men her medvirker Socialdemokratiet gladelig først til 2.000 kr. pr. år og så til yderligere at knalde det her oveni.

Må jeg så sige om forslaget, at det undrer mig – ikke at det er et bureaukratisk forslag, for det må sådan noget jo blive, men man behøver ikke at gøre det endnu værre, end det er nødvendigt – at man ikke har løst det problem, vi alle kender, med Copy-Dan-afgiften. Vi vil altså stadig væk komme ud for, at de, der ikke gider betale Copy-Dan-afgift, fordi de af ideologiske grunde ligesom nogle af os andre ikke kan lide den, bare kan vælge at lade være med at betale den, de kan trække den ud, og så skal man altså ud med inkasso og hente den. Den skal sendes til retslig inkasso, fordi boligministeren skriver:

»Lejerens bidrag til udgifter efter stk. 2, nr. 1-6, er pligtig pengeydelse i lejeforholdet.«

Det vil sige, at det er noget, man har pligt til at betale, ellers ryger man ud af lejligheden, men Copy-Dan-afgiften er nr. 7, så den er ikke en pligtig pengeydelse, kollektiv dekoder heller ikke, og andre ophavsretlige afgifter er heller ikke. Man kan altså sidde og lave et skema over, hvad man kan lide, og hvad man ikke kan lide på dette budget – for nu skal man have to budgetter for en ejendom, og man skal varsle, jeg ved ikke hvor mange gange om året; det kan man så synes om eller lade være.

Jeg håber, at det under udvalgsarbejdet lykkes at overbevise forligspartierne om, at hvad enten man har den ene eller den anden holdning til selve Copy-Dan-afgiften – og jeg er imod den – så er det sådan, at et flertal her i huset har bestemt, at den skal være der, og lad os da i det mindste opkræve den på en måde, som giver de mindste gener for alle dem, det omfatter.

Må jeg så sige, at det virker lidt underligt på mig, at punkt 6 i denne liste, nemlig udgifterne til administration af dette her, ikke får for lidt, det kan man jo også læse af forslagets tekst. Man kan få sådan ca. 10 pct. af det almindelige administrationsbidrag bare for at administrere det her, og det er urimeligt. Med den edb, der i dag er i huslejeopkrævningen, vil dette, når det er kørt ind, kræve et tryk på tre edb-knapper,

[Kirsten Jacobsen]

og at lejerne også skal betale for, at grundejerne kan sidde og trykke lidt ekstra på nogle knapper, er noget værre pjat. Men det er endnu mere pjat, at udgiften til administration af afgiften er en pligtig pengeydelse, og at man altså ryger ud, hvis man trækker den ud og ikke vil betale den, mens Copy-Dan-afgiften ikke er en pligtig pengeydelse.

I socialministerens lovforslag nr. L 276 står der:

»Udgifterne til fællesantenneanlæg m.v. skal kun medregnes i boligtillægget i det omfang, der til boligen er knyttet en ufravigelig forpligtelse til at afholde sådanne udgifter.«

Det vil altså sige, at de bistanusklienter, som er så heldige, at et beboerdemokrati, som de måske oven i købet selv har deltaget i, har vedtaget, at disse udgifter skal påhvile ejendommen, kan slippe for at få nogen reduktion. Det havde været mere rimeligt, hvis man havde ladet den bestemmelse gælde for pensionister. Pensionisterne har et meget lavt forbrug af tv-udgifter, hvorimod bistanusklienterne formentlig er dem, som har det højeste forbrug, men til de sidste siger man altså: Det skal ikke koste jer noget, hvis et flertal af lejerne i jeres ejendom har vedtaget, at I skal have det i jeres ejendom, så skal I ikke være med til at betale for det forbrug. Ping, sådan er det! Det er urimeligt, og det er sagligt fuldstændig forkert, for den samme argumentation kunne have været indført i det andet lovforslag med langt større berettigelse.

Efter at alt dette er sagt, vil jeg sige, at når Fremskridtspartiet stemmer imod ministerens forslag, er det ikke udtryk for, at vi er imod et nyt huslejebegreb, men det er et udtryk for, at boligstøttemodtagerne, herunder særlig pensionisterne, for 1992 har fået en regning fra dette Tings finanslovsparterier, der er stor nok, og vi føler ikke, det vil være rimeligt at give dem et yderligere slag i ansigtet.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hvis jeg var fru Kirsten Jacobsen, ville jeg nu ikke skose os så meget for, at dette resultat ser ud, som det gør, og at det ikke går videre, end det gør. Jeg har lyst til at minde om, at det faktisk er Fremskridtspartiets skyld, at det ikke allerede er gennemført i 1990. Jeg husker nemlig godt, hvilket parti der brød vores finanslov-

aftale dengang. Derfor er det selvfølgelig ikke overraskende for os, at Fremskridtspartiet heller ikke denne gang har lyst til at tage medansvar.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kan jeg sandelig også huske. Jeg sagde det oven i købet selv, men jeg pakkede det lidt mere ind, da jeg sagde, at der var både saglige og politiske problemer, som gjorde, at det ikke blev gennemført dengang. Fremskridtspartiet var, som fru Pernille Sams ved, det første parti til at beklage dette ganske dybt og alvorligt, og det gav jeg udtryk for fra denne talerstol. Jeg ærgrer mig i dag grøn og lilla over, at det ikke var muligt at sætte hæfteplaster for munden af et medlem af dette Ting uden at blive irettesat enten på den ene eller den anden måde for overgreb eller noget andet, for så havde vi kunnet skaffe de nødvendige 90 stemmer, som det havde været ret og rimeligt, og havde haft del i finansloven.

Men så havde vi også fået et huslejebegreb, som havde været langt mere sagligt rigtigt end det liruclarum, man kommer med nu. Så havde man fået en ordning, som ramte den enkelte boligstøttemodtager på en måde, således at folk kunne overleve og være tjent med det. Vi snakkede om 40 kr. stigende til 60 kr. om måneden. Her har man allerede slået til med 2.000 kr., altså mere end 5 gange så meget, og nu, fire måneder efter, kommer man med 140 mio. kr. ekstra. Det synes vi er for meget, og det ville vi også have syntes i 1990. Derfor er jeg utrolig ulykkelig over, at det ikke lykkedes at få et rigtigt huslejebegreb i 1990.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne finder det glædeligt, at arbejdet med udformning af dette lovforslag, nr. L 275, som er et led i finanslovaftalen, nu er så fremskredet, at forslaget kan førstebehandles her i Tinget. Der har især af Boligministeriets embedsmænd været udført et kæmpearbejde, og der er trukket store vekslere på deres tålmodighed, hvad også de mange omfattende bilag vidner om. Jeg vil gerne her udtrykke min respekt og tak.

Hvad er der så kommet ud af dette arbejde? Resultatet blev ikke det, som hvert af partierne måske ville have foreslået, såfremt de havde

[Svend Aage Jensen]

været alene om det – det er jo samarbejdets vilkår – men efter vor opfattelse er slutresultatet et afbalanceret lovforslag, som opfylder intentionerne i finanslovaftalen om udsondring af udgifterne til fællesantenneanlæg, som opfylder kravet til en rimelig, socialt afbalanceret løsning, og som er administrerbart. Det synes jeg ikke er så ringe endda.

CD vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af dette lovforslag såvel som af lovforslag nr. L 276, der er en følge af lovforslag nr. L 275.

Jørgen Estrup (RV):

Det er en god og en rigtig idé set med radikale øjne, at udgifter til tv-programforsyning er noget, man ordner uden for huslejen. Det svarer til det, man har på en række andre områder, tv-licens m.v., og jeg tror oven i købet, at det er så god en idé, at mange folkeligt vil føle, at det er rigtig. Der vil være stor opbakning til det.

Når man bevæger sig fra arkitektstadiet, fra det, der ligger på tegnebordet, og ud i praksis, er det ikke altid, at ideerne er lige så pyntelige og kønne i naturen. Jeg synes nok, man må sige, at på dette punkt har der i hvert fald været nogle følgevirkninger af den gode idé. Det må man så tage til efterretning, når man står med de praktiske muligheder. Vi har et lovforslag her, som efter min mening er skåret så godt til, som det kan lade sig gøre. Jeg tror, det vil virke i praksis, og jeg tror også, der er indbygget de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger, så det ikke er urimelig uretfærdigt. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at det er bureaukratisk, og at det på den led måske havde haft brug for en ekstra tanke under finanslovforhandlingerne. Men nu er det der, og det vil virke.

Jeg vil også gerne i den forbindelse sige, at vi er glade for socialministerens lovforslag. Vi synes, det er en rigtig tanke, at man sikrer, at de kontanthjælpsmodtagere, som ikke kan frigøre sig fra udgifterne på dette område, ikke på nogen måde kommer i klemme. Dermed har vi i hvert fald på dette område skabt retfærdighed.

Lysholm Christensen (KRF):

Vi står her med udmøntningen af en finanslovaftale, og jeg vil gerne, som andre ordførere også har gjort det, rette en tak til de tålmodige embedsmænd, som har været med til at bringe

dette vanskelige stof i en lovform, der tilsyneladende kan vedtages.

Jeg hilser med stor tilfredshed, at der nu bliver taget et afgørende skridt i retning af en ændring af huslejebegrebet. Herefter skal det efter en overgangsperiode ikke længere være muligt at få indregnet antenneudgifter og programforsyning i boligstøtteregnskabet; vi får disse ting pillet ud. Vi finder, at det er en retfærdig ordning, vi her indfører, således at borgerne selv skal betale for de ydelser, man får på dette område. Vi synes, det er helt fint, at vi nu får synliggjort disse udgifter og får dem bragt ud af boligstøtteregnskabet.

Hermed har vi fået sat nogle bremseklodder på boligstøttens himmelflugt, hvis man kan tale om at sætte bremseklodder på en himmelflugt, men det kan jo være, at der er andre områder, vi senere skal have med i overvejelserne omkring vores huslejebegreb. Hermed tager vi i hvert fald efter vor mening et første og et godt skridt.

Vi medvirker gerne til en hurtig gennemførelse af lovforslag nr. L 275, og det samme gælder lovforslag nr. L 276.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan på vegne af både socialministeren og mig selv sige tak for en positiv modtagelse af disse lovforslag og en bred tilslutning til deres gennemførelse. Jeg synes, det er godt, at vi nu får fastslået, at naboer ikke skal betale for hinandens fjernsynsforbrug, at vi får indført en rimelig overgangsperiode, og at vi får gjort det på en måde, så man får mulighed for at sige fra.

Det bringer mig til at komme med en enkelt bemærkning til hr. Pelle Voigt, som sagde, at mange lejere har ikke indflydelse på, hvad der findes i lejligheden. Nej, det kan måske være rigtigt, men derfor er det også vigtigt, at lovforslaget netop er udstyret med en mulighed for at begrænse antallet af kanaler og dermed også begrænse ens udgift. Det er nøjagtig det samme som med centralvarmeanlægget. Altså, der er et anlæg til rådighed, som man kan anvende, men hvis man kun vil anvende det i begrænset omfang, skal det også være til økonomisk fordel for den enkelte.

Så er jeg nødt til at sige til fru Kirsten Jacobsen, at Fremskridtspartiet jo har haft chancen for at gennemføre en ændring af huslejebegre-

[Boligministeren]

bet på en anden måde. Den chance udnyttede man ikke, det beklager fru Kirsten Jacobsen i dag, men jeg synes, at der er grund til at gøre opmærksom på, at den chance havde man. Da vi ikke kunne komme igennem med vores forslag i 1990, var det nødvendigt at finde en anden måde at gøre det på, og nu ligger dette lovforslag her altså. Og det er et forslag, som har til formål at begrænse huslejebegrebet og at sige: Folk, der forbruger fjernsyn, må i princippet være ligestillet med folk, der har et telefonforbrug. Det er i virkeligheden to sider af samme sag. Det er op til den enkelte, om man vil have et stort forbrug eller et lille forbrug.

Jeg skal derudover ikke gøre ret mange andre bemærkninger ud over, at jeg også lige skal nævne spørgsmålet om administration. Jeg fornemmede, at fru Kirsten Jacobsen var inde på, at dette her drejer sig om 10 pct. i administrationsgebyr. Det gør det altså ikke. Der står faktisk 3 pct. i lovforslaget.

Jeg vil afslutningsvis sige, at jeg håber på, at lovforslaget får en fornuftig gang igennem udvalget, så det kan vedtages så hurtigt som muligt. Vi er fra regeringens side naturligvis indstillet på at bidrage til en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Bare for historieskrivningens skyld er jeg nødt til at sige, at umiddelbart efter det sidste folketingsvalg var den politiske sammensætning i Folketinget af en sådan art, at forligspartierne omkring finansloven i 1990 plus Fremskridtspartiet plus CD ville have kunnet gennemføre det forslag, som vi alle sammen er ked af at vi ikke har fået gennemført. Jeg fortalte boligministeren ganske kort tid efter valget, at vi stod ved det forslag, og at vi ikke længere havde det problem, som vi ulykkeligvis havde på det pågældende tidspunkt. Boligministeren har vidst, at var lovforslaget fra 1990 blevet genfremsat efter valget, havde det fået Fremskridtspartiets støtte.

Derfor er det ikke rigtigt, når boligministeren siger, Fremskridtspartiet havde chancen, og at vi ikke brugte den. Boligministeren havde også chancen for at få lovforslaget vedtaget, hvis han havde villet, og det ved han. Den benyttede han sig ikke af.

Må jeg så bare lige sige – for det kommer jo til at stå i referatet – at boligministeren misforstod mig, hvis boligministeren troede, at jeg sagde, at der stod 10 pct. i lovforslaget. Nej, jeg kan godt læse, der står 3 pct. af antennebidraget, men når jeg regner ud, at det er 60 kr. pr. lejemål pr. år, så er det, jeg siger, at så svarer det næsten til 10 pct. af det almindelige administrationsbidrag pr. lejlighed pr. år, og at det oven i købet er indeksreguleret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget under punkt 16 henvises til Boligudvalget, og at lovforslaget under punkt 17 henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Sundhedsudvalget (29/4 92):

Udtræder: Dorte Bennedsen (S)

Nyt medl.: Kaj Poulsen (S)

Kulturudvalget (29/4 92):

Udtræder: Pia Kjærsgaard (FP)

Nyt medl.: Aage Brusgaard (FP)

Retsudvalget (29/4 92):

Udtræder: Holger Graversen (S)

Nyt medl.: Birte Weiss (S)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (29/4 92):

Udtræder: Henning Andersen (KF)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. maj 1992 kl. 13.00.

[Formanden]

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

mende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.11

Med hensyn til de øvrige møder i den kom-